

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

w sprawie **T. W. i R. W.**

oskarżonych z art. 258 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 marca 2013 r.,

wystąpienia Sądu Okręgowego w Z. z dnia 19 lutego 2013 r., o przekazanie sprawy

do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

We wrześniu 2010 r. do Sądu Okręgowego w Z. wpłynął akt oskarżenia przeciwko między innymi T. W. i R. W., którym zarzucono m. in. dokonanie przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. Postępowanie przeciwko tym oskarżonym, których sprawę wyłączono do odrębnego rozpoznania, nie toczy się z powodu usprawiedliwionego niestawiennictwa oskarżonych na rozprawie.

Sąd Okręgowy w Z. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P., motywując to stwierdzoną długotrwałą niemożnością przyjazdu oskarżonych do Z.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Odstąpienie od zasad właściwości miejscowej na podstawie art. 37 k.p.k. uzasadnione być powinno dobrem wymiaru sprawiedliwości. Może ono polegać także na tym, aby postępowanie w danej sprawie w ogóle mogło się toczyć. Jak

wynika z okoliczności ustalonych w tej sprawie, postępowanie przeciwko oskarżonym nie może się toczyć w sądzie właściwym z powodu usprawiedliwionych zaświadczeniami lekarskimi nieobecności oskarżonych, którzy jednak chcą brać udział w postępowaniu. Z załączonej dokumentacji lekarskiej, na którą zresztą powołuje się sąd zielonogórski, nie wynika jednak, aby schorzenia oskarżonych uniemożliwiające im podróż do sądu właściwego miały charakter trwały. Ponadto sąd ten nie poddał oskarżonych badaniom przez wyznaczonego przez siebie biegłego, opierając się na dokumentacji przedstawianej przez oskarżonych, którzy wprost dążą do przekazania sprawy w pobliże ich miejsca zamieszkania. Na obecnym etapie postępowania konieczne jest zweryfikowanie danych o chorobach oskarżonych i dopiero po ustaleniu trwałości przeszkód w rozpoznaniu sprawy przez sąd właściwy lub ustaleniu, że nie da się przewidzieć, czy i kiedy stan zdrowia oskarżonych pozwoli im na podróż do tego sądu, uzasadnione być może będzie ewentualne wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy na podstawie art. 37 k.p.k. Obecne wystąpienie jest co najmniej przedwczesne.

Z powyższych względów nie jest obecnie uzasadnione wyjątkowe odstąpienie od reguł właściwości miejscowej sądu, ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości.